

Από την Αλέλι Κορονέλ-Καμιτάν
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Αυτή η ιστορία έλαβε χώρα στις Φιλιππίνες.

Καθώς ο Μάριους βάδιζε προς το σπίτι του, μπορούσε να ακούσει τους ανθρώπους που μιλούσαν μέσα. Κρυφοκοίταξε μέσα από το παράθυρο.

Αναρωτιέμαι ποιος είναι εδώ, σκέφτηκε. Η μαμά του ζούσε σε μία άλλη χώρα για δουλειά, οπότε συνήθως ήταν μόνο εκείνος και η Λόλα (γιαγιά) στο σπίτι.

Άνοιξε την πόρτα. Όλοι οι φίλοι του ήταν εκεί!

«Εκπληξη!» είπαν.

«Θέλαμε να γιορτάσουμε για σένα και το μετάλλιο που πήρες στον αγώνα σου στο Ταεκβοντό» είπε ο Χοσέ, ο καλύτερος φίλος του Μάριους.

«Είμαι υπερήφανος για εσένα». Η Λόλα έσφιξε τον Μάριους με μία μεγάλη αγκαλιά. «Η μητέρα σου είναι στο τηλέφωνο! Είμαι βέβαιος ότι θα θέλει να ακούσει τα πάντα για το μετάλλιό σου».

Αφού τελείωσε ο Μάριους να μιλά στη μαμά, εκείνος και οι φίλοι του απόλαυσαν το πάρτι.

Διασκέδασαν μιλώντας και τρώγοντας το νόστιμο φαγητό της Λόλας.

«Θέλεις να πάμε για μπόουλινγκ μαζί αύριο;» ρώτησε ο Χοσέ πριν φύγει.

«Ναι!» είπε ο Μάριους.

Εκείνη τη βράδυ προτού κοιμηθεί, ο Μάριους είπε μία προσευχή. «Επουράνιε Πατέρα, σε ευχαριστώ που μου έδωσες τόσο σπουδαίους φίλους και οικογένεια. Παρακαλώ ευλόγησε τη μαμά μου όσο είναι μακριά. Και παρακαλώ ευλόγησέ με να διασκεδάσω κάνοντας μπόουλινγκ με τον Χοσέ αύριο».

Όμως την επομένη, ο Μάριους δεν πήγε για μπόουλινγκ. Μία μεγάλη καταιγίδα ήλθε και όλοι έπρεπε να μείνουν μέσα. Ο Μάριους καθόταν στο σπίτι, ακούγοντας τη βροχή να χτυπά δυνατά στη στέγη. Ευχόταν να μπορούσε να δει τον Χοσέ.

Για τρεις ημέρες, συνέχιζε να βρέχει. Οι δρόμοι πλημμύρισαν από νερό. Κάποια σπίτια στη γειτονιά του Μάριους πλημμύρισαν επίσης.

Αργότερα ο Μάριους βρήκε τη Λόλα στην κουζίνα. Μαγείρευε κάτι που μύριζε νόστιμα.

«Τι μαγειρεύεις;» ρώτησε.

«Φτιάχνω φαγητό για κάποιες οικογένειες στον τομέα μας» είπε. «Τα σπίτια τους πλημμύρισαν, έτσι ο επίσκοπος μού ζήτησε να βοηθήσω».

Ο Μάριους σκέφτηκε τον Χοσέ. «Μπορούμε να φτιάξουμε φαγητό για την οικογένεια του Χοσέ; Θα μπορούσαν επίσης να χρειάζονται βοήθεια».

«Είναι καλή ιδέα» είπε η Λόλα.

Ο Μάριους μαγείρεψε λίγο ρύζι και τηγανιτά αβγά για τον Χοσέ και την οικογένειά του. Κατόπιν βοήθησε τη Λόλα να συσκευάσει το φαγητό.

Τελικώς η βροχή σταμάτησε. Ο Μάριους και η Λόλα διέσχισαν τους δρόμους για να παραδώσουν το φαγητό. Το νερό ήταν μέχρι τα γόνατα του Μάριου!

Βρήκαν τον Χοσέ και την οικογένειά του να στέκονται έξω από το σπίτι τους. Ο Χοσέ έκλαιγε.

Ο Μάριους αγκάλιασε τον φίλο του. «Λυπάμαι που πλημμύρισε το σπίτι σας» είπε. «Ο Ιησούς σε αγαπά! Και εμείς σε αγαπούμε επίσης».

Μαζί ο Μάριους και ο Χοσέ βοήθησαν να καθαριστούν τα λασπωμένα πράγματα στο σπίτι του Χοσέ. Ο Μάριους τραγουδούσε το «Είμαι Θεού παιδί» καθώς εργάζονταν. Όταν έκαναν διάλειμμα, ο Μάριους έδωσε στον Χοσέ το φαγητό που έκανε για εκείνον.

«Ευχαριστώ που βοήθησες την οικογένειά μου» είπε ο Χοσέ. «Και σας ευχαριστώ για το φαγητό! Είναι νόστιμο».

«Παρακαλώ» είπε ο Μάριους.

«Νομίζεις ότι θα μπορούσες να μου πεις περισσότερα για τον Ιησού; Και το τραγούδι που τραγουδούσες;» ρώτησε ο Χοσέ.

«Βέβαια!» είπε ο Μάριους. «Θα ήθελες να έλθεις στην εκκλησία

μαζί μου την Κυριακή; Εκεί είναι που μαθαίνω για τον Ιησού. Και μπορούμε να τραγουδήσουμε επίσης μαζί».

«Εντάξει» είπε ο Χοσέ.

Ο Μάριους ένιωθε ζεστασιά μέσα του. Χαιρόταν που θα μπορούσε να βοηθήσει τον Χοσέ και την οικογένειά του. Και ήταν χαρούμενος που θα μπορούσε επίσης να διαδώσει το Ευαγγέλιο. ●

ΠΛΗΜΜΥΡΙΣΜΕΝΟΙ ΜΕ

ΑΓΑΠΗ

